

Виходить 1. кожного місяця
Серія В, ч. 5. Жовтень 1948
Issue C, Nr. 5 — Oktober 1948

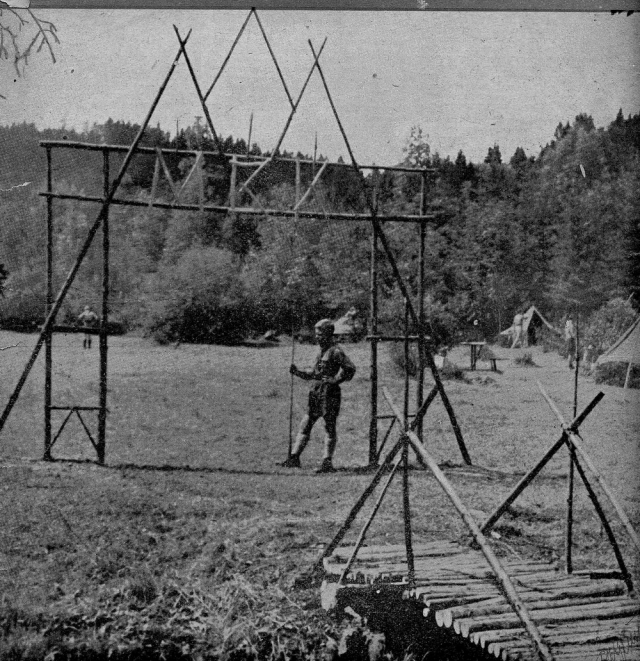

MOLODE ZYTIA / YOUNG LIFE

The Monthly Magazine
for Ukrainian Boy and Girl Scouts

Молоде Життя

Журнал Пластового Юнацтва

Я ПИШУ ЛИСТА ДО ТЕБЕ . . .

Я пишу листа до Тебе, моя далека Батьківщини. Я пишу і знаю, що ніхто ніколи його читати не буде. Як тільки скінчу його, кину в багаття, що догасало. І тоді, коли згорить папір, коли спопеліє те, що створене людськими руками, Ти почувши його зміст, те, що відчуває моє серце, те, що так дуже хоче воно Тобі сказати. Бо воно сьогодні як чаша найкращого вина, повна по вінець. Так повне сьогодні воно великої радості. І тому я пишу листа до Тебе із-за широких рік, із-за високих гір, із далекої чужини.

Навкруті — мене — ніч. Літня, погідна, засіяна зорями. Я біля вогнища, що вже пригасло, і тільки час до часу спалахне ясніше смерекова фоя. І тоді із прозорої темряви виривають обриси шатер. В них сплять мої подруги камінним сном, бо втомлені вони по далесій мандрівці. Але на їх лицях усмішка, бо це в сні заблиска перед ними хата із мальвами та сонячниками під вікном, чи може зазеленіла Карпати та запшумів Черемош, чи може чують вони в сні дзвони із Золотоверхого? Прийде ранок і знов підемо туди, куди кличуть нас співнені верхи чужих гір. Підемо у мандрівку. Але тепер мої подруги сплять, і у снах своїх юнацьких бачать Тебе, світлість, яснучу.

А коли пригасло вогнище, коли темрява покриває лісову долину, де ми розтаборилися, тоді ще краще видно, як падають із неба зірки. Я пам'ятаю, як мені бабуся розказувала, що коли зірка із неба впаде, тоді сповниться те, про що думався. Зірки падають одна за одною та залишають по собі довгі світліяні смуги на небі. . . Але я нічого не бажало, бо не сьогодні мої бажання сповняться. Во сьогодні я зрозуміла Тебе, я віднайшла Тебе, і тому серце моє сповнене радості, і тому я хочу розказати про своє щастя тому, хто найближчий мені: Тобі, моя Батьківщино. Во давно вже не глядила рука матері моїх кучерів і давно батько не почував мене. Бо вони залишилися там, на узліссі, за селом у малій хатці між двома тополлями. Ти одна залишилася в мене. І про Тебе я не знала, що Ти зі мною. Аж сьогодні я віднайшла Тебе.

Ще колись, як мене ще не видно було із-за доспілого жита, коли маки та волошки в полі були такі ж високі, як і, я любила вибігати на залізничий шлях та дивитися на рейси, що бігли кудись, у невідоме, у широкий світ. І коли я почувала, як задалека свисає поїзд, я стояла довго, нерухомо і вслухувалася у цей таємний свист. Во поїзд їхав у світ. У далесій, незнаний, чужиний. І я довго стояла у білій випиванці на зеленій луці, хоч корови нероз зайшли тоді у шкоду. І мріяла про далечінь, голубу, безкраю. Прости, моя Батьківщино! Прости, що любила далечінь, що мріяла про далекі, незнані краї! Проглянула мене доля із тихої хатини між тополлями, прогнала у далесій світ. І я побачила ті краї, за якими так тужила дитиною. Я побачила чужі прекрасні озера і різні гори. Але в їх краєх не було того ніжного, того глибокого, того, що звучало в нас із шелесту кожного листочка, із брижіння кожної комашки: не було Тебе. Кожний новий кілометр, що віддалявав мене від Тебе, рапів, як колоче терня. Крутом мене гуділи машини, фабрики, мимом мене проходили чужі люди, а я чула лиш вічний гурт за Тобою. Наді мною розривалися гранати, лозв мене свисали кулі, а я не могла погодитися із думкою, що Ти так далеко від мене, що не можу діткнути Твоєї землі своїми стопами. Ні, я не важила б ступити на неї! Я шуквала б кожну її квітку, кожний камінчик, як шукують святе Євангеліє в церкві. Але Тебе не було. Довакруті мене височилися обривлі руїни чужих міст, у старих казармах збиралася погорлість, такі ж як і я, що розпочати нове життя. Але для мене його не було. Я шорана виходила із нашого-лабору і пішла у поле, між чужі жита. Зверталася лицем до сходу і ждала, поки там появиться сонце. Бо ж воно йшло завітало, де Ти. І я думала, що хоч в його променях я побачу відблиск Твоєї краси. І сонце сходило, але і воно було чуже. Во далеко дорога від Тебе сходи, і дорогою воно тратило що красу, що маю тоді, коли виходило із-за старих ясенів, біля дерев'яної церкви на горі. І я знов лишалася сама.

Головний Командант Пластунів
Секції. Я. Гладкий
у таборі «Кадрі зв'язкових»
The Chief Leader of Ukrainian Scouts
scoutmaster J. Hladkyj
in the Camp for Commissioners

Фото: Мир. Шевчик

І чи ж дивно Тобі, що сьогодні, коли я знов віднайшла Тебе, я повна радості? Це було тоді, коли заходячи, сонце багрило темний смерековий ліс, щоб залишити ще раз каміні верхи чужих гір розлими відблиском і згаснути. Тоді ми всі сиділи біля ватри в одному крузі. Проміня вогню горіло на мідяних обличчях. І в піснях бряжчало шоломи княжих дружинників на Дону і дзвеніли шаблі козацькі під Жовтими Водами і тріскотіли стрільчій крісах на Маківці. І в піснях шуміли Карпатські ліси і журчали потічки. І тоді щось ніжне, щось біле та м'яке, як крило голубки, промайнуло біля моєї лиця. Чи це був Твій подих? Бо відколи я востанє бачила Тебе, ніколи не бриніла моя душа так гармонійно, як у ту хвилину.

А коли мотугнім орлом злітав по шогу, прапори із-під зоряного неба вдалину, коли в Бадьорії янестовий пісні здіймосі наші голоси, мрії та бажання в злімосі, коли в пісні забриніла туга за нелицем, за сонцем, за надхмарними просторами, де долігавть тільки ті, що в них вірили крила, я зрозуміла, що ця Туга, не ти! Це Ти вела дружинників на Дон і козачки під Жовті Води, і стрільчій на Маківку. І Ти у сернях у нас, невидна, незгадана, але прекрасна! Во хоч там, де цвігуть в буйному жінті маки та волошки, ворог криваву тринзу над Тобою править, Ти ростеш у нас в серцях полум'яним маком, і прийдє час, і понесемо Тебе знов у Твоє царство.

І серце моє сповнилось великої радості. І тому я хочу післати Тобі цього листа, моє віднайдене, прекрасна Туго! Пишлю його, щоб ти знала, що я готова іти туди, куди кличеш мене.

Гаснуть чужі зорі, і сходяче сонце розживить камінні хребти чужих гір. Але я не шукаю в його промінні Твоєї краси, бо Ти куди ближче мене як воно: Ти в моєму серці!

У «Кадрі зв'язкових»: «Слон» і «Незголовиці» за обідом Фото: Мир. Шевчик
Dinner at Camp of Ukrainian Commissioners, July 1948

Леся Хр., ЛМ

"Гей-гу! Гей-га! Таке то в нас життя"

(Від нашого кореспондента з Канади.)

Вінніпег у липні.

Остання світова завірюха з усіма своїми трагічними наслідками переставила українських пластуників на нові рейки життя та на нові терени земної кулі. Хочеш-не-хочеш, ми пластуни поставлені перед нові завдання, а wraz із тим наше колишнє пластування мусить опрацювати свій пластовий ідеал у теперішніх важких життєвих умовах до всіх закутних шків. Ми мусимо не тільки особисто, кожний з нас окрема, знати собі основи для дальшого життя-буття серед нових умовин, серед нового, досі нам незнаного оточення, але й водночас тут ми мусимо знати відповідні поєди для дальшої своєї пластової праці.

Розбираючись бо наша пластова братія насправді по всіх усяках світу; здавалось би, відірвавшись від рідного гурту, від пластового гурту, розгубитися одицем у гущі чужинного оточення. Проте ж на щастя, воно так не є. Адже, хто з нас і трішки засмакував дружнього життя серед пластового гурту, той намагастись серед тієї гущі чужинного світу віднайти свою пластову братію.

Деякі десятиліття пластового братства «просочилося» й до Канади, до цієї «обігнаної землі» нашої теперішнього поселення. Тут пластуни зразу себе віднаїшли та згуртувались, де можна було, досі у дві пластові станції з одітками у Вінніпегу та в Торонто.

Наше пластова життя в Канаді дається у Вінніпегу з 10-го березня с. р., а в Торонто з 4-го квітня, коли то були скликали перші пластові сходини новоприбулих пластунок і пластуників. Торонтська станція налічує досі понад 20 членів і її проводить стоїть скаутки. Андрій Харак. Вінніпезька станція згуртувала досі понад 30 членів і є під керівною голови скаутки. Петра Венрика. Станція об'єднує осередок праці пл. seniorів, самостійний гурток ст. пластунок «Журавлі» (Провідниця Галля Гарасовська), стежу ст. пластунок, дві юначки, одного юнака та дві новачки. Пластова життя розгортається як на сходинах станцій, так і в поодиноких члениках.

Наше завдання тут, крім того, щоб відкрити та поглибити своє пластова знання, зваяжмитися з новим тереном, з умовинами й можливостями розпорення пл. праці, погодити притягати до Пласту та захопити його ідеями українсько-канадську молодь, притягати увагу до українського Пласту тутешнього нашого громадянства, а вкінці нав'язати дружні взаємини з канадським скаутингом. І в цьому напрямку йдуть зусилля цілої станції та її єсть уже певні початкові успіхи завдяки пожертвованій праці Уповноваженого ГПС на Канаду скаутки. о. Волод. Івашка та завдяки усердній допомозі кебаст. Гізель Судол. Про неї годиться сказати деякі слова. Сама кеби. Г. Судол уже працює в канадському скаутингові 13 років і під суцільну пору веде підліт новачки українців, народжених в Канаді, єдину українську частину при канадському скаутингові у Манітобі. Вона

зразу зголосилась до нашої станції, де бере постійну участь у нашій праці та служить нам велими цінними порадами, як теж і є лучником між нами та канадським скаутингом.

Українська молодь Канади — це для себе окрема широка проблема. Тут кількома словами треба згадати, що вона майже чужа для українськості в нашому розумінні цього слова. Для цього молоді треба здобувати всіма способами, що приходиться дуже важко. Назагал, вона слабо говорить по-українському. Ватки з різних причин не прищепили в неї любови до свого рідного, а з тим і гордості на своє українське походження. Вона між собою, як теж і зі своїми батьками говорить, звичайно, по-англійському. Її зацікавлення обмежується, либо, спортом і кіном. Тим то з'єднати цю молодь для Пласту та й це в дусі й розумінні українським — дуже тяжко. Проте ж, ми собі ставимо завдання здобути оцю, на нашу думку, занедбану молодь, а в

Перші ширші сходини українських пластунок-seniorів у Вінніпегу (Канада)
The first meeting of Ukrainian Old-Scouts in Winnipeg (Canada)

Фото: Космос Студіо

ньому виявив нам свою готовість допомогти на терені Манітоби канадський скаутинг.

З появою організованих членів українського Пласту в Канаді виринула й потреба визначити своє відношення до пластового скаутингу, та знати якіксь спосіб співжиття з ним. З допомогою в цьому прийшов п. Іван Новосад, секретар Централу Українців Католиків Канади, що в порозумінні з уповноваженим ГПС скаутки. о. Волод. Івашком, звернувся до скаутських керманців в Оттаві, мовляв прихили сюди такі українські пластуни, що цікавилися скаутингом. Незабаво скаутська централа в Оттаві повідомила про нас провінційну централу у Вінніпегу, щоб ця увійшла з новоприбулими українськими пластунами у зв'язок і дала свою поміч у нашій пл. праці. І справді, незабаром відідав Уповноваженого скаутки. о. В. Івашка езекутивний директор п. Гаваря. У черговій зустрічі порушено в довшій дружній гутірці з п. Гавартом питання українських частин у канадському скаутингові. П. Гаварч шпро виявив неуспіхи скаутських організацій у Канаді у своїх намаганнях втягнути українсько-канадську молодь в ряди скаутського руху. Ще 1936-го року за починком канадського скаутингу повстали були

ти захват, а тим паче здобути її постійні симпатії, в даному випадку для ідеї скаутингу. Одиаче, треба сказати, що певна кількість української молоді є в скаутських організаціях Канади, але вона не згуртована в окремі українські відділи.

Скаутські чинники, провінції Манітоба надзвичайно прихильно поставилися до українських пластунок-нових емігрантів. Вони намагастись з нашою допомогою ще раз спробувати втягнути українську тутешню молодь у скаутські ряди. В розмові з ними узгледено, що до матеріалу поодиноких проб канадського скаутингу ми зі свого боку повинні дати свій матеріал (як українство, окремі пл. амплітоси тощо) та відповісти підняти, які б вирізнявали пластуна-українка. Зокрема визначено такі напрями: 1. українці веде українці; 2. пл. організації у своїх початках засновуються при українських церквах обидвох віровизнань і 3. українські пл. частини при парафіях становлять для себе цілість і вони зареєструються, як такі, у канадському скаутингові. До співпраці повинні приступити й новоприбулі українські пластуни та бути на послугах своїм канадським братам знаним українського пластування.

(Закінчення буде)

«Вуйкос, Чорноморськ»

На титульній сторінці:

Вхід до табору українських пластунок-юнаків під час Міжнародного Висилкового Курсу у Ваєрн (Липень 1948)

On the title-page

The entrance in to the Camp of Ukrainian Boy-Scouts (July 1948)

Фото: Ст. пл. Р. Л.

Зустріч над Ніагарою

(Зієт із Канади)

Прокинувся в неділю раніше, як звичайно. Перше, що вкрадається в мою свідомість — це сильний стукіт дощу об дах. Доц, перший «соліджій» доц, відколи я в Канаді, а я вже тут понад вісімдесят. І це сьогодні. Не міг він падати вчора, передчуваю, чи котогось іншого дня, коли, наприклад, треба було їти до праці в торгов. Ні, він почав падати сьогодні, коли я збираюся зустрітись з нашими пластунами із Торонто. Дізналася, що їдуть над водопад Ніагари, а так...

А може все ж таки виподиться? Вискакую з ліжка, біжу до вікна... Нема надії, небо затягнулося сірим густим хмарами, доц шешестить монотонно у верхівці джвн. З гори, що напроти вікна, «журяться», наче в нас у Карпатах. Взагалі красиві нагадує мені чомусь сьогодні наші гори. З його вікна не видно ні виноградників, ні морельних садів, а вічно голубе озеро Онтаріо вкрите густим туманом. Ліс на горі зеленіє соковито, через відкриті вікна видрається запахи смерччини. Згадуються далекі мандрівки...

Довго не вагаюся, рішаюся їхати. Збираюся скоро, тут навіть і харчу на дорогу не треба брати — це ж не в Німеччині. Доц трохи слабшає. Задержую під хатною автобус, і викрутившись солідно лязка, вимовляю щось наче б «Нейгра-фолс» й одержую білет. Іду й увесь час б'юся з думками — прийдуть чи не прийдуть? А може в Торонто погода краща? Дивлюся по той бік озера, де Торонто. З радістю відкриваю, що там хмари рідкі і декуди видно синє небо. А доц — то падає, чи вірише лле, то перестав. Минаю кілька маленьких містечок, чи радше сіл. Людей на вулицях не видно, тут зрештою і в погоду важко когось побачити.

Приїжджаю до містечка, що я його при купованні білету так штурдерно назвала, скажми по українськи «Водопади Ніагара». Показується сонце. Вискакую з автобусу і йду парком до водопаду. Я тут не вперше. Могутній туркіт маси води подібний до далекого бомбардування — мені добре знайомай.

Парк це майже пустий. Роздвинулася навколо і відкриваю кульку пластуниці, що «вотчуться» по буйній траві (тут це дозволене). Без сумніву — наші. В першій хвилині хочеться мені підійти до них з криком і всіх по черзі обійняти. Але опам'ятуєся. Я на цьому селі зовсім здивана. Це так коротко в Канаді, а своїх, наче б роками не бачила. Підходжу ближче — ніхто не звертає на мене нічого уваги. З боку — сеньйор, прикладається витівкам «своєї» газетної громадці. Представляюся. Довідуся, що говорю із головою Торонтоської Станції. Не веспіли ми це перекинутися кількома словами, як нас обскоблює пластуни. Знайомай пізнають мене: «І ти вже тут?». Вітаюся з усіма. Почуваюся, як овечка, що відбілася від стада і по різних пригодах знову знайшла його. Я зовсім приголомшена. Відповідаю на десятки питань, питаюся сама.

Так — це частині Торонтоської станції. Є між ними новачки, юнаки, юначки, старші пластуниці і пластуни, сеньйори. Є приїжджці з Німеччини, Австрії і з тушешні канадійці українського походження. Довідуся, що пластовий рух на терені міста Торонто розгортається все краще та втішається гарною опінією в канадійській українці. Найбільш цікавлять мене старші пластуниці — вони

добре зорганізовані і працюють як воядринці.

Ідемо всі над водопади. Оглядаємо їх, але тільки з однієї сторони, бо до США нас «бездержавних» не пускають. Величкое захоплення в наших пластуниці не бачу, хіба наче б: «Ми вже не таке бачили».

Робимо фото, рознісемо картки на всі сторони — ми перша зустріч українських пластуниці над Ніагарою.

Корити це полписти кораблем рікою під самі водопади, але це коштує 85 центів.

Міжнародний Вишкільний Курс у Вейрні (Німечч) Пластові заняття

The Ukrainian Interzonal Skill Course in Weyarn (Germany) 1948 Scout activities

Фото: Ст. пл. Р. Л.

тві від особі, не всі можуть собі на це дозволити, отже не їде ніхто.

З усіх сторін починають з'їжджати маси людей. Всі чулиці і плонці сповнені автами — як завжди в неділю. Старше-

ТОГО МОМЕНТУ НЕ ЗАБУДУ НИКОЛИ

Скты. Петро Веприк лише з Вінніпегу:

... Ми, пластуни, віднашли себе найкраще з новоприбулих і вже започаткували свою працю. Є вже в нас оередок праці сеньйорів, гурток старших пластунок «Перелетні птвиц», стежа старших пластуниці, один юнак, одна юначка і одна новачка. З місцевих є вже кілька також, які «приїшли» до нас між ними є одна пані, кеби. Судол, яка провдять гніздо новачки.

З канадійським пластом ми також навізвали вже зв'язок. Зараз по моему приїдї через кеби. Судол запросили нас англійські сквати до себе в гості. Вони мали свої члїні сходиши старшини і з тої нагоди зійшлись більше як 50 скватмастерів. Був привітальи дуже сердечне, розпитували про наш Пласт і дуже нами цікавилися. Був там також головний скватський комісар на Манітобу, який був колись в Німеччині й знає трохи німецьку мову. Наприкінці сходиши провідник зарядив молитву за українських пластуниці, які скитаються по світі і щоб Бог допоміг їм вернутися на свою вітчизну батьківщину. Того моменту, здається, не забуду ніколи!

По сходишх був чайний вечір і там ми ще більше себе пізнали. Від наших пластуниці удкорував я нашою пл. відзнакою головного комісара, що присутній прийняв оплесками, виявляючи свою радість.»

УКРАЇНСЬКІ ПЛАСТУНИ В СВІТІ

— При українському часописі «Новий Вінніпегу» уведено окрему сторінку для пластових справ під назвою «Пластовий Кутюк». Появилось вже кільканадіть таких «Кутків» із статтями та хронікою.

— Стан новоприбулих українських пластуниці і пластунок у Канаді був на 30. липня ц. р. такий: зголошення із поданням точних адрес було 108 осіб, а тому 54 пластуниці і 54 пластунок. Крім того є ще понад 40 осіб, що не подали своїх адрес. Найбільше скучення пластуниці у Торонто — 59 осіб. У Вінніпегу перебуває — 32.

— У Принц-Алберт (Канада) допомагає в організуванні Рідної Школи пластунок О. Стежок. Діти цієї школи перейняли багато з пластової поведінки. Вітають себе обовільно новачкям привітом «Гу-ту-біс!».

— У Британській смузі Німеччини створив перший самостійний Гурток пластуниці-сеньйорів під назвою «Дубова Коря». Основниками були 7 ганноверських сеньйорів. Гурток має свою «Книгу законів та звичаїв Дубової Корі», які згідні з постановами правильноїка УПС.

— Український Пласт на терені Бельгї нараховує 12 сеньйорів, 55 старших пластуниці, 35 юнаків і 20 новачки. Так подано український часопис в Бельгї «Вісті» від 15. липня 48'

Силу треба плекати, розвивати, щоб не зменшлася, але росла разом з людністю. Д р о т.

Keep smiling! Завжди з усміхом!

Англ. прислів'я!

мося не порозгублюватися у тій колірній масі канадійців й американців — білих, жовтих, чорних і червоних.

*

Пополудні переїжджiamo до недалекого містечка Ст. Кетрінс, куди запросили Станцію тамошні українці на т. зв. пікнік на вільному повітрі. Але ж не дописе погода й ми переносимося до української «галі» (домівки).

Українці із Ст. Кетрінс приймають нас дуже гостинно. Ватагеті буфет, різні несподіванки тощо. Але найкращою несподіванкою для нас була збірка і звіт тушешного гуртка новачки. Говорять вони це, правда, між собою по англійськи, як і наші канадійці з Торонтоського гуртка, але якось воно буває. Важке, що діти горнуть це до українського Пласту.

Під час пікніку група пластуниці виводить кілька точок, здебільша веселіх. Відчуваю, як здобуваюсь поволі прихильність і навіть симпатію тушешних громадян.

Не бракує пластуниці теж під час такти. Вони стають душею цілої імпрези. Після хоронції «королевих пікніку» два старші пластуниці танцюють королівського вальса з новоявляються «королівцями». Цю ж — нова країна — нові звичаї.

*

Вечоріє. Перед моїми друзями далека дорога. Процаємося з гостинними господарями і займаємо місця в автобусі (мені подорож).

Видіжджiamo на автобстуду. На дворі знову погода. Навколо нас чудова околиця. Пластуни співають як завжди і на душі якось так легко, так безмежно легко...

В серпні 1948.

Ст. пл.-ка «Китайка» — Лі —

Провід світового скавтіну

В серні 1920 відбулося перше Світове Скавтове Джемборі в Лондоні. Тоді у проголошено Вейден-Пауела Світовим Чіф Скавтом, але цей титул зник з його смертю 8. I. 1941 (Його наслідник лорд Самерс має титул Чіф Скавта британської Імперії, що його одержав по його смерті 22. II. 1945 — лорд Ровелен). У висліді того першого Джемборі постали:

1. Міжнародна Конференція Скавтового Руху (The International Conference of the Boy Scout Movement),
2. Міжнародний Комітет (The International Committee)
3. Міжнародне Бюро (The International Boy-Scouts-Bureau).

Міжнародна Конференція відбувається щорічно два роки. Її творять делегати — по шість від кожної держави, де є одна або й більше узаємних і зареєстрованих скавтових організацій. Вона вирішує тоді й засадничі справи Скавтового Руху. Вона вибирає дев'ять членів.

Міжнародного Комітету, що діє в часі поміж засіданнями Конференції. На її чолі стояв донедавна почесний президент шведський принц Густав Адольф, що загинув 26. I. м. р. у лугський катастрофі. Комітет іменує директора

Міжнародного Бюро, що стає автоматично членом Комітету, його секретарем і скарбником. Комітет може іменувати ще й інших діячів і почесних президентів і віцепрезидентів. Міжнародне Бюро являється секретаріатом конференції та Комітету. Його адреса: 132 Ebury Street, Westminster, London, S. W. 1. Темперіний директор: J. S. Wilson, O. B. E., секретар: R. T. Lund. Всі три: Міжнародна Конференція, Комітет і Бюро

творять світовий провід Скавтового Руху і мають право рішення в таких справах:

1. прийняття організації, що звернулася з проханням про визнання і рєєстрацію;

2. забезпечення координації й одності цілей згідно зі загальним розумінням основних принципів Скавтіну, як їх з'ясував ВІ-III;

3. нормування публічних виступів зв'язків, листування й відвідів;

4. устаткування відбуття Світових Скавтових Джемборі та ровер-скавтових (старо-пластовських) з'їздів.

Копії Комітету й Бюро покриваються за оплат зарєєстрованих організацій, відповідно до числа їх членів.

Органом Конференції, Комітету й Бюро є що-місячник «Jamboree», що його видає E. E. Reynolds «адреса Бюро». Ціна числа 8 пенсів, річно — 7 шил. і 6 пен.

(П-а)

ТАСМНИЙ НАКАЗ

Головна Пластова Старшина

З Пластового світу

У святочному відкритті XIV Олімпіади на великій спортивній площі «Емпайр Стейдіум» у Вемблі «Англіа», що відбулося дня 27. липня ц. р., 175 скавтів випустило 7000 голубів, як повідомлення про відкриття.

Канадські скавти з Вінніпегу взяли участь у допомозі під час великої пожеги в літі ц. р. Скавтські провідники й олдскавти допомагали як санітари й організатори справи харчування для пожежників.

Голова скавтської організації на провінцію Британської Колумбії в Канаді — Прентис Блоудек, подарував стовпа на машт, що має бути встановлений в Лондоні, замість такого ж машту, що його знищили німці під час бомбування Лондону за другої світової війни.

Комуністичний уряд в ЧСР розв'язав чехословацьку скавтську організацію. Це доказує яким могутнім, але й небезпечним для всіх тоталітаризмів є скавтовий рух. Тому тецький більшовизм і комунізм поборюють скавтіну.

Дві тисячі акрів власного поля і лісу має британська скавтська організація. Це поле й ліс використовує вона для влаштування скавтських таборів.

Канадські скавтські часописи пишуть, що є всі дані за те, що найближче міжнародне Джемборі відбувається в Канаді — недалеко Оттави.

Мадридське об'єднання скавтів вирішило під комуністичним натиском приєднатися до новозаснованого «іпонерського руху» і виступити з Міжнародного Скавтового Бюро.

Таким же конціям, як шoferський курси для власників авт, є інформаційна загалу громадян про суть і діяння атомової енергії. Також заявив Давид Е. Ліденгаг, голова атомової комісії у США. Допомогати в цій справі повинні на його думку крім преси і радіо тецькі скавти і скавти Америки.

Данські скавти перелазять перешкоду Danish Scouts make an obstacle and then get over it

Фото: Джемборі

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Сктч. А. Д. — Мюнхен-Фрайам. — Щиро дякуючо за надісланого листа. Урюнок друкуємо в цьому числі. Прошу подати адресу наших пластунок у Венесуелі Центральної Пластової Каси і Вислуків Станції в Аугсбургу. Там побачте про те, щоб пластунок вислати постійно потрібну літературу.

Ст. пл. Р. Лев, Регенбург. — Дуже дякуючо за надіслані негативні фото із МВК у Ваєрн. Випишмо їх в цьому числі. Фото з «Бурлаками» не вишлю. При нагоді зайдіть до Редакції.

Палтера — Ліндегг. — Дякуючо за виконану обіцянку: репортаж із Вислуків Табору у Ваєрн. Друкуємо в цьому числі. Просимо не забувати.

Ст. пл. Роман Л. — Аугсбург. — Спасибі Вам за надіслані числа Вашого журналу «Трембіт». Про нього напишемо Вам окремого листа, або поговоримо колись на місці — в Аугсбургу.

Вже появилася перший зшиток єдиної в своєму роді єдиної в світі книжки

Лорда Вейдена Пауела

«СКАВТІНГ ДЛЯ ХЛОПЦІВ»

в українському перекладі.

Ціла книжка вийде шістьма зшитками багато ілюстрована (200 ілюстрацій)

Ціна окремого зшитка — 1.50 ДМ. Хто прише передлату 7.— ДМ на цілу книжку (шість зшитків), той платити за один зшиток не цілих 1.20 ДМ

Висилайте передлату на адресу Центральної Пластової Каси

ВІТАННЯ МАДЯРСЬКИХ СКАВТІВ

З приводу щорічного міжнародних зустріч скавтів у Міттенвальді Мадярська Організація Скавтів ім. гр. Телекі Пал виділа летючку із привітанням для скавтів різних націй у цілому світі. Привітання подане в летючці теж й українською, а це:

«Ми, мадярські пластуни віримо, що правдинний пластунийський дух ніколи і ніким не може бути знищений і що з бігом часу, саме завдяки пластунам, пластунийські закони в дієшому їх розумінні і значенні уйдуть у життя всіх народів. Ми переконані, що це буде означати прихід правдиноу щасливої і мирної доби для всього людства. З неохочити віримо в нашу справу, ми просимо в Бога благословіння для всіх нас.

СКОБІ»

З мандрівкою по рідному краю

Свята Софія ясна й незрушима

Однею з найцікавіших пам'яток нашої старовини є, безперечно, Київський Софійський Собор, збудований на честь Вождя Премудрости-Софії.

По смерті Володимира Великого р. 1015 на київському «столі» (як тоді казали) почав княжити з 1019 року — Ярослав, що його цілком справедливо назвали Мудрим. Із перших днів свого князювання йому довелося, насамперед, тяжко боротися проти печенігів, що й не один раз загрожували навіть існуванню Української Держави.

Рoku 1037 під самою фортецею — містом Володимира Великого на «полі вні граду», як пише літописець, стався страшний триденний бій, після якого печеніги, остаточно переможені, втратили в історії навіть своє ім'я. Частина їх т. зв. чорні клубки — від шакки, що їх носили, оселилися на Вілоцерківщині і розпоршилися серед української людности.

На честь цієї перемоги Ярослав Мудрий заснує на місці бойовища величуну церкву, яка є унікальною (єдиною у своєму роді) пам'яткою архітектури XI сторіччя не тільки в Україні, але і в усьому світі.

За 900 років свого існування Святу Софію довелося зазнати багато руйнацій, але й до сьогодні від славетної будови залишилося чимало надзвичайно цікавого і цінного.

Головний вхід до церковної садиби з Софійської площі, розліянової на згаданому вже «полі вні граду». Тут височить чотирьохповерхова дзвіниця пізньої будови. Два перших поверхи її збудував гетьман Іван Мазепа, а решту

Микола I. Усі поверхи прикрашено ліпним орнаментом. Щоправда, рослинний орнамент Мазепиною будові багато кращій за пізніший, сухі геометричні лінії якого не цілком пасують до цінкових і живих візерунків давнішого.

Пройшовши ворітми під дзвіницею, опиняємося на великому подвір'ї. Трохи праворуч від дзвіниці стоїть Собор. Його східна алтарна стіна не зазнала майже ніяких змін і тепер, звільнена від тинку, дає змогу побачити її в первісному вигляді.

Перше враження від Собору надзвичайне: впадають в око не тільки великі розміри і монументальність Собору, а гармонійність ліній усієї будови, гармонійність, що її не зіпсували перебудови пізніших часів. Вані в стилі українського бароко, збудовані теж за гетьмана Мазепа, надають усій будові своєрідного, дуже гарного вигляду. До Собору можна ввійти з головної західної і південної частини. Зліворуч від південного входу йдуть сходи на другий поверх, де починалася крипа галерії, що оточувала Собор. Тепер вона утворює частину самого Собору, бо навколо поставлено стіни.

Ідемо далі і спиняємося перед «царськими вратами» — чудовим зразком українського «сінцества» XVII сторіччя. Рослинний орнамент — основний мотив, що його використав мистець. Ікони, розвішені в церкві, вже новіших часів, але на алтарній стіні високо вгору — величний мозаїчний образ «Незрушимої стіни» — Вожді Матері. Надзвичайно великі розміри і чудове виконання справляють незабутнє враження.

Свята Софія в Києві
(Сучасний вигляд після перебудови)
The St. Sophia in Kyjiv
(the contemporary view after the rebuilding)
Фото: С. Арменський

На колоннах, що підтримують головну баню ліворуч і праворуч, теж мозаїка, створена граційною величчю. Не можна надивитися, намульнуватися досконалості мистецтва, що за 900 років до нас створили такі високомистецькі речі.

Крім цих та інших, відомих у всьому світі мозаїк, Свята Софія славиться своїми фресками. Надзвичайне враження справляє образ Спасителя в головіній бані Собору. На лівій боковій стіні змалювано князя Ярослава Мудрого, як фундатора Собору.

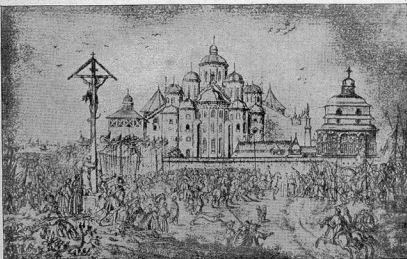
Фрески Св. Софії багато разів «реставрувалися», але, як правило, дуже невдало. Частину їх під час «реставрації» за Миколи I. просто замазали блакитною фарбою.

У лівому приділлі — мармурова труна князя Ярослава М. Ніхто, навіть татари 1240 року, не порушували вічного спокою тлінних останків великої людини. Тільки за наших часів совєтський уряд дав дозвіл зробити рентгенівські фото з кісток великого князя, щоб виявити, чи це дійсно його останки. (Рентген мав виявити це на підставі того, що у князя була зламана нога, отже з'ясували, чи кістки має зламану ногу).

Два подальші приділи пізнішого походження, перероблені з галерії, що ото-

Коли б кожний знав силу сміху, що зміцнює здоров'я і продовжує життя, то у людей зникла б з лиця тінь меланхолії і лікарі залишилися би без праці. Коли людина сміється, серце б'ється частіше й більше крові розсилає по цілому організмі, дихання стає глибоким, розширює грудну клітку, викидає з легень зужите повітря й привертає організмові захитану рівновагу, що називається здоров'ям і є вислідом гармонійної діяльності всіх органів тіла.

Марден.

Софійський Собор у Києві (Рисунок із 1651 року)
St. Sophia Cathedral in Kyjiv (Kiev) — picture from 1651

Юрій Клен

Софія

»Прокрується знести храм св. Софії у Києві«

З газет

»Тайни тисячоліття — в Софії стрункій, що побліда, але ще ясніше, це вище вироста, як молитва в блакиті«.

С. Малашок

Нехай твій дзвін заглушає літаки.
Нехай тебе знесуть і хай на місці,
що освятили літа і висі,
поставлять пам'ятник добі нечистий.
Нехай змушують чорний змарочос там,
де ступи ти біла й золотав,
о, ліле ступка в наместі з рос,
яку плекала мудрість Ярослава!
Нехай здер новітній печеніг
смулявє золото з бань на кіньску збрую,
і скрізь полишить слід близоріських ніг:
це лиш мара нам видна гаптує,
які триватимуть недолгий вік.
Коли спорудять зал з бетону й скла
і електричний вихор зашлаліс там,
де святиона сутін, залягла й в дрімотнім сні спочива Візантія,
— то знай: це все пройде без вороття.
Так само сниться нам колись татари.
Тож знов чаклун якийсь навіяв чари,
і бачиш ти примари небутиа.
Правдивий світ, — не той для ока зримий,
— крилами розтинаючи вогонь,
гойдають тихо трізни серефими на терезах своїх долонь.
Він, наче плід, важке й дозрівав,
валлятий плинном невідомий лоп,
і темний сож, буруючи, співав,
немов вию Господніх грон.
Колись усім об'являть як чудо,
істота кожної з земних речей.
Настане день ... світ спляхне, й полуда
тобі спаде з зашляплених очей.
В священнім жасі, дивно скам'янілий,
— немов хто в вічність відчинив вікно,
— все, все таким, як справді є вомо:
Хрестом проризаний запис диво:
в красі, як ніщо не сокрушить,
Свята Софія, ясна й незрушима,
росте легендою в блакиті.

СПІВЧУТТЯ

УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТОВОГО УЛАДУ З ПРИВОДУ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТІ ГРАФА БЕРНАДОТТЕ

Головна Пластова Старшина вислала від УПУ такі телеграми родині вбитого у Палестині графа Бернадотте, Шведській Скаутській Асоціації та Інтернаціональному Скавотному Бюрою, членом якого був Покійний:

Телеграма до родини Покійного:

To: Family Count Bernadotte, Stockholm-Sweden

Ukrainian Scouts Association wish to express their heartfelt Sympathy in the tragic Death of count Folke Bernadotte.

Телеграми до ІСБ і Шведської Скавотської Асоціації:

The tragic Death of Count Folke Bernadotte is a great loss to the World Scouts Movement and to the Nations whose ideals are Peace and Freedom. We are with you in your sorrow.

Dr. A. G. Figo, President, Ukrainian Scouts Association

Граф Фолке Бернадотте, відпоручник Об'єднаних Націй до полатоди жидівсько-арабського конфлікту в Палестині, згинув трагічно від кулі жидівського терориста. Покійний був видатною особистістю у скавотному світі. Він був членом Міжнародного Скавотського Бюра й активним діячем Шведської Скавотської Асоціації. У минулому році був провідником групи шведських скавотів, які брали участь у Світовому Джемборі в Мюнхені. Граф Бернадотте пле своє життя працював для миру і згинув для його справи.

Чим слабше тіло, тим більше наказує нам, чим сильніше, тим більше слугує нас.

Жан Жак Руссо.

Київський Софійський Собор

Kyiv — St. Sophia Cathedral

Фото: Л. Янушевич

Софійська дзвіниця
The St. Sophia

Фото: Л. Янушевич

чувала весь Собор. Великі широкі сходи ведуть з двох боків на другий поверх Собору. Тут стіни розписані вже «християнським» живописом: полпования на різних знірів, музики тощо. Ці сходи не належали мабуть до церкви і тому місціці вважали за можливе прикрасити стіни іншим, не церковним живописом. Вула навіть думка, що ці сходи сполучали Собор із княжим палацом.

Скільки ж думок викликають, відвідини Святої Софії. Саме тут, починаючи від ки. Ярослава, молилися за Україну від її краці сину. Тут зустрічало духівництво переможця — Гетьмана Богдана Хмельницького. І тут на площі читали Універсал Центральної Ради в 1918 році, тут проголошено було в квітні заданого року Павла Скоропадського Гетьманом України. А скільки звичайних «простих» людей молило тут Бога за свою землю, за український нарід. Здається, що їхні молитви просякли в самі стіни і святій аромат їхній відчувається цілим нашим еством.

Совєтський уряд, зборонивши відправляти в Соборі Службу Божу, оголосив його «заповідником» і наказав робити тут усілякі розкопки, «реставрації», огляди труп тощо. Тому українська людність позбавлена змоги молитися у цій спільній усім українцям святині. Собор збудовано бо до сумної пам'яті 1054 року, коли стався поділ Західньої і Східньої Церкв.

В. І.

Вже виїшов з друку ПЛАСТУНСЬКИЙ КАЛЕНДАРЕЦЬ НА 1948/1949 рік

Багато пластового матеріалу, історія Скавотінгу і Пласту, докладна азбука Морза та інші конечні для пластунів речі. Сторін — 64.

Ціна — 1.— ДМ

Замовляти у
Висилковій Станиці
Авгсбург, Сомме Касерне, Ва. 1.

Від Головної Пластової Старшини

ГПС НА СВОЄМУ ЗАСІДАННІ 8. вересня 1948 р. РІШИЛА:

A) В СПРАВІ МІСЯЧНИХ ВНЕСКІВ для всіх трьох смуг Німеччини: Починаючи від жовтня 1948 р. аж до відключення місячних внески нормують такі постанови:

1. Висоту місячного внеску устійлює кожна пластова частина (гітло, куринь, самостійний рій, самостійний гурток) для себе. Проти частини може залишити рішення про висоту внеску також своїм гуртком (чи роям).

2. НЕЗАЛЕЖНО від місячного внеску устійненого по думці угупу I, який повністю лишається належною пластової частини, кожна пластова частина платить до Центральної Пластової Каси належність від кожного члена — (без огляду на його пластовий ступінь) у висоті:

УПН	0.10 ДМ.
УПУ	0.25 ДМ.
УСП	0.50 ДМ.
УПС	3.00 ДМ.

місячно — з тим, що:

a) старші пластуни, які працюють платять по 2% від місячного заробітку нетто або 3.00 ДМ.

b) сеньори повинні платити по 2% від свого місячного заробітку нетто однак не менше як 3.00 ДМ.

У випадкових випадках — (хвороба, часове безробіття тощо) — місячний внесок сеньора вноситься 1.00 ДМ.

3. Належні для ГПС місячні внески — (актже відсотки від пласт. заробітку, належності за пластову літературу й інше) — належить вплачувати до 5. кожного місяця — (або до п'ятого дня після закінчення грошей) — до Центральної Пластової Каси, АУГСБУРГ, Кізіанстр. 1, Тел. 53—31, або при допомозі Zahlkarte: Postcheckamt München, Konto Nr. 1—35, für: Bayerische Bank für Handel und Industrie (Konto Nr. 12723, Dr. G. Figo), in Augsburg.

B) В СПРАВІ МІСЯЧНИХ ВНЕСКІВ ПЛАСТУНІВ ПОЗА НІМЕЧЧИНОЮ:

Для пластунів і пластових з'єднань поза Німеччиною відхвилено постанову з Пластових Вістей ч. 1/48, стаття 3, і стаття 5, щодо висоти і подллу місячних внесків та уповноваженої Центральної Пластової Каси; договориється з поодинокими Краєвими Пластовими Проводами, щодо висоти внеску і вплата до Головної Пластової Старшини.

Вплати належних внесків й інших зобов'язань, — (за літературу, пластові за-

ЧИ ТИ ВІДЧИТАВ ТАСМІННІ НАКАЗ?

Від виконання наказу Тобою і Твоїми Другами залежатиме, чи Головна Пластова Старшина зможе здійснити всі накреслені на найближчий час плани. Від виконання цього наказу залежатиме і те, чи Ти зможеш постійно й дешево одержувати «Молоде Життя» і те, чи Ти одержиш скоро всі випуски незвичайної, єдиної в цілому світі книжки, що її автором є людина з тасмінним прізвиськом Бі-III. (Вгадайте, яка це книжка і яке повне прізвисько її автора?).

рібни Інд.) відсилається на адресу кореспондента ЦПК на дану країну. Адреси кореспондентів ЦПКаси в поодинокі країнах подані окремо в цьому ж числі.

В) В СПРАВІ ЖУРНАЛУ «МОЛОДЕ ЖИТТЯ» І ПЛАСТОВИХ ВИДАНЬ:

1. Журнал «МОЛОДЕ ЖИТТЯ» — (серія В, пластові видання) — є офіційним Українського Пластового Руху і тому накладається на кожного пластуна від юнака в гурт обов'язок точно передплачувати, а крім того поширювати його в крузі своїх знайомих.

2. На всіх членів сеніорату накладається обов'язок передлати всіх пластових видань та поширювати їх серед українського громадянства, зокрема серед Пласт-приятелю.

ПЕРШИЙ ГУРТКО УКРАЇНСЬКИХ ПЛАСТУНОК «ІНДІЯНКИ»

В КАРАКАСІ (ВЕНЕСУЕЛА)

(Уривок із листа до Кошової Коши Пластунок Мюнхен-Фрайман)

У самій Венесуелі скатовий рух дуже слабкий. Схватути є тільки хлопці, але й вони поділяються на білих і чорних. Білі — це здебільша сини мільйонерів і не хочуть співпрацювати з чорними. Скаутування їх різняться від нашого пластування. Коли вони пластовують мандрівку, то йдуть автами; для кількадесяти мандрівки вникають кімнати в готелі. Воно тут без дозволу розкладає не можна з огляду на небезпечку пожежі. Дозвіл на розпалення вогню дає тільки міністерство агрикультури. Лілея (відіапка) венесуельських скавтів зеленого (жрак) коліру і золотими країями.

Після приїзду до Каракаса моєю першою думкою було познайомитися з українськими дівчатами, але це вдалося мені тільки згодом і тоді ми створили гурток «Індіанок». При тому ми постановили собі вивчити життя індій і навіть навчаться їх мови й письма. Індіанська мова, кажуть, дуже тяжка, а писмо ще тяжче, але ми вловнені, що трудючись переможемо. У Каракасі є декілька музеїв, в яких зберігаються індіанські строї і різні знаряддя, що ними користувалися індіанці коліси і користуються подекуди ще й сьогодні.

Заданням обрали ми собі допомогти нашим робітникам, які живуть на Кері (частина міста) з родинами. Деякі з них мають багато дітей і не можуть зоднятути добре цілої родини. Ми — українські пластуни збираємо одяг для таких дітей, відвідуємо їх і крім того позичаємо нашим робітникам українські газети («Українську Трибуну» з Мюнхену і «Наш кляч» з Аргентини).

Дівчата із нашого гуртка «Індіанок» усі працюють. Одна, як сестра, дві — як служниці, одна — як стенографістка і я — гувернанткою. Маємо три учасниці і дві прихильниці. Новачок зібрани всім і їх проваджує й. Доміва ще не маємо, але гурткові книги ведемо, особливо ж «Хроніку». Гуртковою вибрали дівчата мене.

Важко тільки, що немає з ким порадитися, як вести справу, що робити і т. ін. Не маємо підручників, ні пластової літератури. Але завжди, коли мені найтяжче, пригадую слова нашого пластового «Обігу» і мені стає легше.

СКОВ!
Дялаяр,
колись із гуртка «Роменія»

СТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ

В одному з міст Західної Європи відбулася в дні 16. до 22. липня 1948 р. Перша сесія Української Національної Ради в якій об'єдналися всі українські політичні сили на чужині. Сесію відкрив голова Директорії Української Народної Республіки. Цим актом зазначено, що Українська Національна Рада дорочить традицію української державності. Українська Національна Рада після виборів своєї постійної Президії прийняла до складу склад новоствореного Виконного Органу. Із тим фактом настав час широкої мобілізації всіх українських сил за межами України.

Г) У СПРАВІ ДАЛЬШОЇ ЕМІГРАЦІЇ ПЛАСТУНІВ

На пленарних сесіяхна ГПС Старшини дні 30. 6. 1948. розглядали питання дальшої еміграції пластунів. Рішено:

1. не організувати спільного виходу пластунів до однієї з країн. Пластові провідники і пластова молодь мають емігрувати даліше в рамках переселення загалу українських скитальців, бо Український Пласт має існувати й діяти всюди там, де буде перебувати українська еміграція;

2. повідомити загал пластуництва, що хто з пластунів хоче емігрувати, — може на думку Головної Пластової Старшини вквітисся в акцію переселення до З'єднаних Держав Північної Америки;

3. творити в одній із заморських країн ядро пластових провідників, щоб уможливити в майбутньому перенесення туди Центрального Пластового Проводу.

Г) У СПРАВІ ПЛАСТОВИХ ВИКАЗОК ТА СЛУЖБ. КНИЖЕЧКИ

Незабаром приступить ГПС Старшини до видачі всім пластуникам і пластунам виказки книжечок та пластових виказок. Члени всіх Угупів України будуть обов'язані для тієї цілі випускати відповідні анкети списки, які будуть розіслані пластовим частинам та Осередкам Праці. У службу книжечку будуть писані між іншим всі виконувати даним пластуном діючіодства та відбуві мн тавори, курси, зустрічі і т. і. за час його пластової служби. Хай отже кожний відповідно прилагодить собі потрібні відомості, щоб описля не спричинити задержки. До кожної з цих відомостей треба буде подати докладну дату, а якщо це неможливо, то хоч рік і місяць. Справою кожного окремого пластуна є подати, щоб його службона книжечка повністю стверджувала й перебіг його пластової служби. До пластової виказки будуть потрібні фотознімки в пластовому однострої без накритаї голови, розмірами найменше 40x50 мм, найбільше 55 x 70 мм. Хто буде робити спеціальну знімку для виказки, хай держиться розмірів 50 x 60 мм.

За посередництвом Краєвих Уповноважених будуть теж видачі пластуникам і пластунам даних країн пластові виказки та службові книжечки.

За вірність відомостей:
(—) скм. Осип Е. Войчук

Молоде серце! Трохи свого волієш — це нічого не значить. На кількох зморшках кругом очей не залежить. Головне: щоб не було зморшок на мізку! Ані на серці! Ані на душі!

Г. Н. Кессон.

Із хроніки Блакитного Слона

За французьким сквотським журналом «L'Éclairer de France»

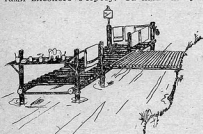
Якщо ви хочете знати докладно, який був наш табір на березі ставка Вермері, то — найкраще — прочитайте звіт Янцурки, писаря нашого гуртка. Мушу сказати одверто, що вистачило б було переписати й надіслати його до Редакції, але на це треба було б знайти місце 18 сторінок журналу. Тому я подаю тільки короткі висновки, намагаючись нічого не забути з майстерських досягнень нашого гуртка.

Наш провідник думає, що гурток Слонів перевищив себе в цьому таборі. Я думаю завжди, що все, що зробив мій гурток краще, ніж зроблено другим. Цього року я впевнений, що це така правда.

Ось що зробив мій гурток в надбережньому таборі:

Місце розташування табору

Місце, на якому ми розташувалися — це був маленький піщаний пляж, що поволі піднісвся до купи дерев. З кожної сторони ми були охоронювані щитами високого очерету. За нами ж був

Мал. 1. Умивальня на стовпах понад водою
The washplace on the wood-stake near the water

чагарник з високою травою. Це місце «відкрив» Клод і ми всі його «схвалили».

Інші гуртки стояли таборами вздовж високого берега і їхні провідники обрали для збору гуртків маленький лужок на високому місці поблизу нашого табору. Щоб потрапити до нього, треба було робити велике коло, ризикуючи щоразу прийти туди останніми.

Пінгвін, що завжди визначався проворністю, зараз першого таки дня відкрив прохід через очерет. Грунт був болотняний і тому треба було накласти на стежку гілля.

Улаштування

Негайно після нашого прибуття до табору Клод залиш: «Треба максимально використати наше перебування на цьому терені. Це нагода добитися незвичайного в нашому влаштуванні».

«Я твоєї думки, — відповів Пінгвін — мені набридли вже моделі Ідаєль без крихти будь-якої оригінальності. Ми покажемо, на що ми здатні.» Усі погодилися з тим і кожен почав наполегливо працювати. Мій гурток ще далеко до призду до табору опрацював багато проєктів, залишилися тільки пристосу-

вати їх до місцевості. Я можу засвідчити, що все було зроблено досить оригінально.

Найкращим безперечно був твір Жака і Янцурки (див. малюнок 1.) — умивальня на стовпах, зроблена з усім сучасним комфортом. На відкритті прийшов шеф цілого табору. Мені — Слонові зробили велику честь. Давши місце на етажерці для туалетних речей, поруч з мильницею і глибокою зубної пасти. До речі — ви можете знайти мене на малюнку. Не буду полемізувати подібно, як будовано знамениті умивальню, але я певен, що малюнок примусить нас ліпше оцінити роботу Янцурки та Жака.

Другого дня нашого перебування в таборі побудували ми також і пральню. (див. мал. 2.) Думка побудувати її виникла в нас після сенсаційної гри на болоті, що було продовженням ставка. Після бою Слони з'явилися заболочені з ніг до голови і кінці треба було зробити генеральне прання.

Лоло був би, звичайно, незадоволений з мене, якби я не згадав про його шедевр — пливучи комору (мал. 3.) Завдяки їй нашого хліба не погризли, як у Пінгвін,

Мал. 2. Пральня біля берега
Washing place at stream

кролі, що їх жило багато на березі ставка. На ніч пускали ми комору на середині ставка, прив'язавши мотузкою до берега. Ранком легко її було прийти до берега.

Не забуду теж про місток для купальників, зроблений у кінці пляжу, з якого звесь гурток крім Християна, якого Лоло ще вчить плавати, стрибав карколомно у воду.

Не перебільшуючи скажу, що мій гурток робив над берегами ставка Вермері найпринагідніші та дуже цікаві спостере-

Мал. 3. Пливуча комора на харчі
The swimming food-room

ження. Треба сказати, що Клод, коли ми прибули сюди, негайно розпитав лісного про всі місця, де можна спостерігати дичину. На одному з таких місць влаштували Слони на дереві обсерваторію (див. мал. 5). Маленьку дошку вміщено було як попір, на якому можна було робити записки. Жак змайстрував досить комфортабельне сидіння. Усе це, добре замасковане гілками, дозволяло

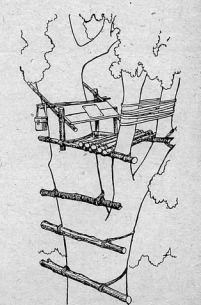

Мал. 4. Місток для купальників
The swimmers' jump bridge

чудово спостерігати звірів і птахів. Кожного ранку й у місячні вечори Слони ходили на цей спостережний пост і вчилися читати у великій книзі природи.

Тут почав мій гурток писати спою «Мисливську книжку», в якій записується всі цікаві, спостережені членами гуртка, події у звіринному світі.

Не можу не згадати теж чудового місця на ватру над берегом, солом'яні мати перед входом до шатер, дамки до Ідаєльських столів, намист із каштанів для короля негрів і чимало такого іншого.

Мал. 5. Обсерваторія Слонів
Elephants' observatory

Сук, ліс і пес

ІЗ МАТЕРІЯЛІВ «ВЕСЕЛОГО КОНГРЕСУ»

(Скетч-діалог опрацьований Скотт. Я. А. Луц)

На попереки передає сцену — по лівій і правій стороні стоїть по одному телефонному апарату на бюркових століях. Над одним столом напис «Кооперативна Пласти» — Байройт, Д. Армохвал і з обмеженою невідповідальністю, над другим «Висилкова Станція, з не обмеженою відповідальністю» — Авгбурґ. «Авгбурґ» підходить до апарату. Він увесь час дуже поспішає.

Авгбурґ: Галло! Галло! — Гутен Морґен! Чи інтерпріац-телефон? Ваас? Ніхт ферштее? Шлехт альзо, фрайліх! Ніхт ферштее! алле! Альзо, гебен мір ін-терпріац-телефон! Ну, інтерпріац ... як то й сказати, щоб дали замісцеву? Бітге айнен Д. Армохвал'ен біс телефон! Ваас? Ага! Байройт — Діш ...

Секретарка (підходить до апарату в «Байройти»): Галло?

Авгбурґ: Галло!

Секр.: Галло! Галло!

Ав.: Галло! Галло!

Секр.: Галло, прощуй?

Ав.: Галло! Ваас? Я, шпрехен, шпрехен!

Галло!

Секр.: Галло! Хто при апараті?

Ав.: Чи панна секретарка особиста від пана директора?

Секр.: Так! Але хто говорить?

Ав.: То — Я! Цілуно ручки (поправляє краватку), що за приєма несподіванка! Перепрошую, що я такій неслоний, але при інтересах, то нема часу ...

Секр.: Але ж то й так не видно!

Ав.: Е, як дивитися, то не видно, але як поматати, то пізнати ...

Секр.: Добре, але хто говорить?

Ав.: Тут — Август!

Секр.: А-а! Висилкова Станція!

Ав.: Так, так! Висилкова станція у власній особі!

Секр.: А чого Вам треба?

Ав.: Ах, правда, попроси котрогось із центральных директорів.

Секр.: Але котрого?

Ав.: Все одно, може бути той заступник ксьондза!

Секр.: Хто?

Ав.: Ну, той, як його? Що співає в церкві ... Дяк!

Секр.: Може Д. Ясів?

Ав.: О, о! Так, так! Давайте Д. Якова!

Секр.: Але його нема, ніхкач за дрібними інтересами.

Ав.: То дайте другого, того від великих інтересів!

Секр.: В. Соловського?

Ав.: Ні, ні! То продукції! Нам не треба продукції, нам потрібний гандель!

Секр.: То кого Вам дасть?

Ав.: Дайте мені того, як йому ... Д. Армохвал!

Секр.: У нас такого нема!

Ав.: Але ж я потребую того головного, того ... ну ... Д. Армохвал!

Секр.: Ах, то певно Д. Армохвала!

Ав.: Так, так, давайте Д. Армохвала!

Секр.: Добре! За хвилиночку! (Відходить, відклавши телефонічну трубку на бік).

Ав.: Ну, нарешті! Галло! Я! Ваас? Я!

Я! Шпрехен! Нох шпрехен!

Байройт: (До апарату підходить Д. Армохвал): Галло?

Ав.: Галло!

Байройт: Галло! Хто говорить?

Ав.: Чи пан Директор?

Бай.: Розуміється! Але хто говорить?

Одна з пластових карикатур, що при-
крашували стіни ідальні від час
Пластового Конгресу

Ав.: Але, чи пан Директор, бо як не пан директор, то має привіще Вам нічого не скаже.

Бай.: Тут, — директор Д. Армохвал!

Ав.: Моє поважання, пане директоре!

Тут — директор Ан. Друхович! Висилкова станція!

Бай.: А-а-а! Август! Кляншюс, пане директоре! Що нового чувати?

Ав.: Нічого цікавого, пане директоре!

Бай.: То, чого ви мене кликали, пане директоре?

Ав.: Ах, правда! І тут маю одну дуже корисну пропозицію ...

Бай.: Кілько можна буде заробити?

Ав.: То залежить, як ви скалькуюте.

Але важніше це те, що нарешті Головна Пластова Старишна перестане нам до-
кучати, що ми тільки буржуйками торгу-
ємо, а нізги знову ж не будуть кричати,
що ми нічого не видаємо і нема жадних
матеріалів ...

Бай.: А що це?

Ав.: Це є знаменита праця одного фа-
хівця, певно професора, або інженера,
бо він працював у колгоспі імени найра-
нішого сонечка ... Книжка у двох томах

і трьох відділах, дуже актуальна «Як
плекати канадійські буржуйки?» Автор
пропонує нам рукопис на 1000 приміри-
ків за 50 000 Райхсмарок, а як ми прода-
мо це по 10.— марок примірику, то ...

Бай.: Що там по 10.—, треба продавати
по 15.— марок й огосити, що це вже
другий наклад!

Ав.: Ну, саме! Отже, заробимо кругло
100 000 марок, а як вилеємо за воду, за
керпачи, тоді ...

Бай.: Говорім коротко. Я акцентую,
тільки знімки візьмемо тих 50 000?

Ав.: Я думаю, що трохи дасть голо-
вний господарський Г. Авріль, а решту
Центральна Касака — Мі-Лянч!

Бай.: Це добра думка! Але, чи ЦК Слоп
це витримає?

Ав.: Саме в тому сук!

Бай.: Що-о?

Ав.: Сук!

Бай.: Хто-о?

Ав.: Сук! С — як сифон, у — як ос-
седець, к — як кобила!

Бай.: Не розумію ...

Ав.: Ой, Боже мій! Сук! ... Ну ... як
є дошка, то є сук!

Бай.: Яка дошка?

Ав.: Дерево, дерев'яна дошка ... і
сук ...

Бай.: Хто має дерево? Г. Авріль?

Ав.: Ні! Г. Авріль має головний гос-
подарський резерват! А дерево є в лісі.
Оні стинають, пилують, а як є дошка,
то є сук!

Бай.: Зараз ... Зараз ... А де є той ліс?

Ав.: Що це вас так нагло взяло? Ліс є
всюди! Ціла Банарія — то сам ліс! А в
лісі є дерево ... Дерево стинаємо і робимо
з нього дошки ... А в дощі завжди є
сук ...

Бай.: А хто має той ліс?

Ав.: Про що вам біє?

Бай.: Чи можна купити?

Ав.: Той ружик є.

Бай.: Ні, той тартак!

Ав.: Який знову тартак до ліха?

Бай.: Ну, той, що робить дошки!

Ав.: Дайте спокій! Галло! Я, я, нох
шпрехен! Вилучитися! Відійти!

Бай.: Маю вилучитися?

Ав.: Ні, відійти від того тартака!

Тут іде про те, чи Ц. Каса, тобто Слоп
витримає цю операцію, чи ні?

Бай.: То Мі-Лянч продасть?

Ав.: Що?

Бай.: Той тартак!

Ав.: Та ж він не має! Який тартак?

Бай.: Та ж ви самі мене говорили ...
Той ліс ...

Ав.: Ой, директоре! Гірка моя година,
що я сказав «сук» ... Я відкликую «сук»!

Бай.: Що?

Ав.: Суук! Я відкликую всі суки на
світ!

Бай.: Добре! Але а-про-по ліса, то я
купив би для нас той тартак!

Ав.: Пане директоре, при чому тут
тартак? Знімайте до ліса з того тартаку!

Бай.: Знаєте, директоре, я вас не розу-
мію! Будете мене вночі, наповняєте пів
години, щоб я купив ліс і тепер відко-
вляете мене від тартаку. То що це за
інтерес?

Ав.: Любий директоре! ...

Бай.: Стійте, не перебивайте! Візьміть,
даю п'ятдесят тисяч за ліс, а хтось інший
буде мати тартак і буде диктувати нам
ціну? І ми будемо давати йому зароб-
ляти? Зарп! Де ж тут логіка? То я во-
ло-ло купив тартак! Маю рацію, чи ні?

Ав.: Уважно так! Галло? Ваас?

Фондїш минутен? Ніке махен! Байройт
шпрехен! Директоре, ліха мій гадяч,
що мені захоплює високого стидю і я
сказав до вас «в тому сук» ...

Бай.: Хто?

Знасторового Життя

«ДОРОГОВКАЗ»

табір для новацьких і юнацьких впряд-ниць у Вєарн

Хоч Другий Вишкільний Табір Мюнхенської Паланки для новацьких і юнацьких впрядниць у Вєарн почався в дощ, то в серці кожної пластуниці — учасниці табору жевріла надія, що за дощем приїде сонце і тоді почнемо справжнє пластове таборове життя. Адже наш табір, що його назвали «Дороговказом», мав нам показати дорогу — напрям, кудюю у майбутньому йти.

З піснею

«Ідем до табору,

Сонця, волі і простору»

з'їхалися ми — пластуниці з різних пластових осередків до Вєарн. Розтабувалися коротко, бо зараз же почалися заняття — санітарська служба, піонерка, картографія, різні спрашності, гутірки.

Крім цих занять відбували ми теренові марші, гри, нічні та денні аларми. Доводилося пережити нам і напади юнаків із виховного юнацького табору.

Палили ми теж кілька ватер. Перша з них була присвячена спогадам з українського пластового минулого, головним чином про табування на Сокол і Остодорі. Друга ватра була весела. Пластуни мали змогу показати, скільки в них гумору й дотепу. Третью і най-

кращою була ватра, присвячена Україні. Під час цієї ватри відчули ми, що всі ми — пластове братство — творимо велику родину. Закінчувала ватру своєю промовою наша командантка Скит. Т. Горохович. Після ватри відбулася вечірка молитва. Для деяких наших подруг вона була останньою в нашому крузі, бо вже незабаром відїжджають вони далеко за море.

Під час нашого перебування в таборі «Дороговказ» за заняттями, грами і працею виснажили ми вимоги другої Пластової проби і стали розвідниками.

В останній день тривання табору відбулося іменування розвідниць, роздання таборових відзначок та признання іспитів амплости з різних ділянок.

Найменше з «Вовченят»

The least from «Wolf-cubs»

Фото: Чердарчук

Скоро, непомітно минулися нам дні перебування в таборі. Але ж час той залисався тривко в нашій пам'яті. Скінчили ж бо ми його з повною користю для себе, або, як це співісався у пластовій пісні,

«Вернулася я, мамо, із табору,
привезла я силу із собою,
привезла я силу до нового чину,
До нового чину і до бою!»

«Пантера»

ВИГІДЖАЮЧІ ЗА КОРДОН НА НОВІ МІСЦЯ ПОСЕЛЕННЯ ПОДАВАЙТЕ ЗАВЖДИ ВАШУ НОВУ АДРЕСУ ГОЛОВНИЙ ПЛАСТОВИЙ СТАРШИНІ У МЮНХЕНІ І ВИСІЛКОВИЙ СТАНИЦІ В АВГСБУРГУ

З жовтнем 1948 встановлюємо таку передплату на часопис

«МОЛОДЕ ЖИТТЯ»

Окреме число	0,60 ДМ
Квартальна передплата	1,50 ДМ
Піврічна передплата	2,80 ДМ
Річна передплата	5,40 ДМ

Гроші на передплату, подаючи свою точну адресу, шліть на Центральному Пластовому Каєу Augsburg 2, Kilianstr. 1.

Bankkonto: Bayerische Bank für Handel und Industrie, Nr. 12723, Dr. G. Figol, Augsburg. Postcheckamt München Nr. 155 (bei Zahlkartin).

Умоми передплати за кордоном будуть подані пізніше.

Головна Пластова Старшина
сповіщає з глибоким смутком про смерть

Скавтмаєтра д-ра Володимира ГРИНЬОВСЬКОГО

Голови Перевірної Комісії Союзу Українських Пластунів в Австрії і Голови перевірної Колегії Уладу Пластового Сеньйорату в Австрії, активного пластового провідника і виховника, що помер після важкої недуги в Інсбруку дня 1. серпня 1948.

УКРАЇНСЬКІ ПЛАСТУНИ В АЛБЕРТІ

Як подає редакція «Пластового Кутка» при вінніпегському «Новому Шляху» (від 27. 7. ц. р.) до Алберті приїхала більша група українських пластунів і пластунок: і скавтмаєстр, один сеньйор, 5 старших пластунів, 24 юнаки і 8 новаки. Всі вони приїхали да працю при буряках і розтабували коло міста Летбридж. Найбільше пластунів приїхало із Пластової Станції в Берхестаден, бо аж 30 осіб. Інші — з Пластових Станцій — Мюнхен-Фрайман, Зальцбург і Ляндек. Вести пластової роботи покищо вони не можуть.

УКРАЇНСЬКІ ПЛАСТУНИ У ТУНІСІ

У Тунісі (Африка) організувалася група українських пластунів. Тому, що Туніс належить до Франції, проїзд над групою і майбутніми з'їзданими на цьому терені ГПС доручила п. сен. Володимирію Савчанку у Вен-Мєзірі біля Ан Драгам, як відпоручника Упоноваженного ГПС на Франції.

ЧИ Й У ВАС ТАК?

(Уривки листів і звітів)

«Дня 12. вересня ц. р. влаштував наш Осередок (Ерлянген) гутірку про Пласт для громадянства табору. Вона відбулася при ватрі за вступами, що дали 16,85 ДМ прибутку. З цього 3.— ДМ мусну залишити на порто за перемілку пакегу і грошей, бо Осередок не має сьогодні «ні цента» на такі дрібні видатки, і висладо до Центральної Пластової Каси — 13,85 ДМ.

Дня 14. вересня наших 4 юначків були впрядниками на концерті бандуристів, за що Осередок одержав як даток 1.— ДМ. Пересладо по марку також.»

Пластова Станція Ерлянген надіслала зібраний між пластунами уживаний поштової марки.

Збирайте такі марки й Ви та надсилайте їх на адресу Центральної Пластової Каси, Авгсбург, Кіліанштр. 1.

Муж успіху мусить бути немом іскра, мусить мати відвагу, мусить мати розмах — а те все хворому бракує. Тому здо-ров'я — половина життєвого успіху! Бо наша життєва сила й енергія випливають з кріпкого здоров'я! Соляр.

КОНГРЕСОВЕ ЧИСЛО МОЛОДОГО ЖИТТЯ (ЧИСЛО 1.) ВЖЕ ВИЙШЛО З ДРУКУ

І БУДЕ РОЗІСЛАНЕ В ПЕРШИХ ДНЯХ ЖОВТНЯ.

Ав. (Ладібно, але близько розпукки):
Дайте спокій, директоре! Я ж мів був теж сказати не в тому сука, але наприклад, «да літ дер гунд грабеген» — тут лєжить законаний пес ...

Бай: Пес?

Ав: Так! Пес!

Бай: Песик? А яка раса?

Ав: Не розумію ...

Бай: То Слон має пса на продаж? Я купив би його, бо моя донця дуже любить песики ... Але, яка раса?

Ав: Яка раса? Що за раса? Нордйїська, хороба, раса! Їшїть тогу пса! Ой, лихо мое ...

Бай: Але 50 000 марок за тогу пса? Я мюжу дати сто марок ... А великий пес?

Ав: Слухайте, директоре ... Ваас? Я. Вайтер шпехен! Ваас? Я! Я! Цален! Цален! Слухайте, це хвилїна і ця розмова коштуватиме понад 50 марок ...

Бай: Ах, що це значить — супроти тогу, що купуємо лїс, тартак і пса!

Ав: Так, так ... Купуйте собі це все ... Але я все обтяжу за це розмови!

Бай: Он-ой-йой! А тартак?

Ав: Візьміть собі той тартак за дурно!

Бай: А лїс?

Ав: Візьміть собі і лїс за дурно!

Бай: Ну, а пєс?

Ав: Пєс?

Бай: Так!

Ав: Пошліуйте його в нїс (кидає трубку й відходить, наче п'яний).

КІНЕЦЬ

Що варто б і вам знати

Із перад Blue Boy — а, друзіваних у зльвівсько «Молодому Житті»

Читаю в одному з моїх воєнних листів: Хоч лежимо в шатрах на висоті 1900 метрів, то все ж таки березневий холод мені не дошкулос. Наказав я чурі заварити в їдучій кип'ятку, поставив у шатрі, позачіпав шатро і сидів у теплі, наче на печі.

Цього року на мандрівці навчився я ось чого: Треба було нести воду в їдучих яких двадцять хвилин до місця нашого постою. За порадою одного з товаришів мандрівки, що коліс жив між чужинцями, я накрив їдучу з володі листками папером — так, що вони прилягали до поверхні води, наче сітка. Не втрапив я ні краплини води, хоч і їдучка гойдалася в руці і треба було йти під верх по доволі кам'янистій стежці.

Сьогоднішній тип напелечника (проказку) дошкулос кожному мандрівнику, особливо тим, що коли приходиться поєздити, то треба все, що є в напелечнику, перекинути у тому постас неперядок і завжди треба його спаковувати. У Форальбергу шиють напелечник трохи інакше, а саме як великий мішок. Цей мішок складають з гори вниз у великі збирки (фалди) і їх зшивають. Ці збирки з тільки від сторони, дверньої (зовнішньої). Так постас одна велика кишеня, що прилягає до плечей і ряд менших за нею. До великої вкладають коц'ї біляка,

до менших (а є їх 6—8) вкладають другі речі. Так легко все знати і нема мороки, що нас гризтиме щось у плечі, якщо недокладно спакуємо напелечник.

Малими хлопцями придумували ми ось яку забаву: Видовбували в землі ямку, клялися ниць до неї і стогнали. Земля скриплювала стогін несамовито. Селяни казали, що це стогне лийки, або й може душі покійних. Тажко було зорієнтуватися, звідки йде стогін. Про подібне читав я в одному воєнному репортажі, автор якого подавав, що годі було знати раненого, коли він лежав долин'ю (линем до землі) і стогнав. Чи не можна б цього способом вжити до сигналізації?

З ПЛАСТОВОГО ГОСПОДАРЬСЬКОГО ЖИТТЯ

Центральна Пластова Каса має багато мороки з тими пластовим з'єднаннями, які присилають гроші без належного вияснення, на що гроші призначені. Зайве листування коштує, обидві сторони непотрібно нерукується, а це все можна оминати, коли б на відітнуку грошової складанки чи переказу дати короткий точний звіт — ось хочби так, як пластовий осередок в Ельвангені:

Пластовий Осередок Ельванген платити членські вкладки за місяць серпень 48:

Пластун-сен. Др. Я. Кокорудз	ДМ. 5.—
Пластун-сеніор Березовський	" 1.—
Гурток УСП (3)	" 2.25
Курнів 17 УПКО-ів (20)	" 5.—
Курнів 18 УПКО-ок (18)	" 4.50
Гніздо Новаків (26)	" 2.60
Гніздо Новачок (37)	" 3.70
Частина доходу з імпрези	" 30.—
Разом ДМ 54.05	

Скобі! Вачіте ось тут все є і хто вплатав (сеніори поіменно, бо так вони є ведені в ЦПК) і за що, і який стан пластунів Станіції в даному місяці.

НА ПЛАСТОВИЙ ВИДАВНИЧИЙ ФОНД зложили:

1. Гурток Юначок — Майнц-Кастель	5.92 ДМ
2. Станіція Берхтсгаден і клієче на таку ж суму Станіції: Міттенвальд, Регенсбург, Байройт, Ашафенбург, Ганновер,	60.— ДМ
3. Д-р Іларіон Домбчевський — Мюнхен-Фрайман і клієче д-ра Зайцена Павла — Байройт, Д-ра Грушкєвіча Микола — Вамберг, д-ра Макарушкє Воєдана — Мюнхен, Д-ра Несторовича Романа — Мюнхен-Фрайман, Д-ра Барана Остага — Мюнхен-Фрайман, Д-ра Якимова Адама — Мюнхен-Ліям і Д-ра Вараювського Романа — Мюнхен-Ліям.	25.— ДМ
4. Др. М. Хробак — Мюнхен-Фрайман	5.— ДМ
5. Станіція — Новий Ульм	70.— ДМ

ЗАКЛИК

Гуруток УСП «Холодний Яр» в Етлінгені, розуміючи тяжку фінансову ситуацію в зв'язку з грошовою реформою, складає одноразову пожертву в сумі 10.— ДМ на користь УПУ та закликає на таку ж суму наступні частини УСП: Курнів ім. М. Кочубей — Регенсбург, Сам. Гурток «Відьма» — Мюнхен, «Веселки» — Берхтсгаден, «Буревірки» — Міттенвальд, «Лісопні Мавки» — Брлінген, «Ті, що греблі Енде» — БДІТЮЦ УМГ ГГНІЗДОВУТЬ — Мюнхен, «Бурлаки» — Мюнхен, «Хрестоносці» — Мюнхен-Фрайман, Курнів ім. Івана Воєдана — Авєбург, Курнів ім. З. Косака — Воєкерин, «Чумаки» — Регенсбург, «Запорожці» — Регенсбург, «Греські Орли» — Берхтсгаден, «Водяники» — Міттенвальд, «Чорноморці» — Міттенвальд.

Куток гумору

— Тату, їчи мені бавитися, чи допомогти тобі рїшити мою задулку?
Мал. Д. Ціновського

Гурток пластунів-есепрантієтів у Веєррі
The Ukrainian Scouts-esperanto Group in Weyern

АДРЕСИ КОРЕСПОНДЕНТІВ ЦЕНТРАЛЬНОЇ ПЛАСТОВОЇ КАСИ (ЦПК)

на які треба висилати всі грошові належності для КРАСВИХ ПЛАСТОВИХ ПРОВІДІВ (уповноважених) та для ГОЛОВНОЇ ПЛАСТОВОЇ СТАРІШНИЇ (ГПС) з титулу: місячних внесків, відсотків пластового заробітку, датків та збірок на пластові фонди, передлати і належностей за пластові видання й інше.

- Для країн американського доляра:
Leonid P. Romaniuk, 1123 A. Western Avenue GLENDALE — i. Calif. U.S.A.
- Для країн англійського фунга:
Clora Palfjiw, 82 Cardigan Road, LEEDS — 6. GREAT BRITAIN.
- Для країн французького франка:
Dir. Iwan Popowitsch, p/r—Andre Fajzol 26, rue de Monthaton, PARIS — (9a), FRANCE.
- Для Канади:
Rev. Wolodymyr Iwaszko 950, Boyd Ave, WINNIPEG, MAN., CANADA.
- Для Авєртії:
Prof. Julian Kamenetzky, Lexenfeld 21. DF-Camp, SALZBURG, AUSTRIA.
- Для Бельгії:
Ing. Andre Kiszka, 93. rue de Malines, LOUVAIN, Belgium.

МОЛОДЕ ЖИТТЯ — журнал пластового юнацтва. Ліценція Др. Атанас Фіголь. Редагує Колегія. Адреса редакції: Регенсбург, Гангофер Зідмоуг (Кооп. «Пласт»). Адреса Видавництва: Анєбург, Кізіаштр. 1.

Editor Dr. A. G. Figol
„MOLODE ZYTIA“ / „YOUNG LIFE“
Ukrainian Magazin for Boy and Girl Scouts
München, Dachauzer Str. 9/II. Authorisation No. UNDP 223, from 11. March 1948, Civil Affairs Division EUCOM. Circulation 3000.